

[Закон о нострификацији и еквиваленцији школских сведочанстава стечених у иностранству, од 14. децембра 1973. године]

На основу члана 197. став 2. Устава Социјалистичке Републике Србије издајем

У К А З

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О НОСТРИФИКАЦИЈИ И ЕКВИВАЛЕНЦИЈИ ШКОЛСКИХ СВЕДОЧАНСТАВА СТЕЧЕНИХ У ИНОСТРАНСТВУ

Проглашава се Закон о нострификацији и еквиваленцији школских сведочанстава стечених у иностранству, који је донела Скупштина Социјалистичке Републике Србије на седници Републичког већа од 14. децембра 1973. године и на седници Просветно-културног већа од 26. новембра 1973. године.

РС број 183

У Београду, 14. децембра 1973. године

Председник Скупштине,
Драгослав Марковић, с. р.

З А К О Н

О НОСТРИФИКАЦИЈИ И ЕКВИВАЛЕНЦИЈИ ШКОЛСКИХ СВЕДОЧАНСТАВА СТЕЧЕНИХ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

Овим законом уређује се нострификација и еквиваленција сведочанстава, диплома и других исправа (даље: сведочанство) стечених у иностранству.

Члан 2.

Држављанин Социјалистичке Федеративне Републике Југославије који у иностранству заврши школу, стекне стручни назив специјалисте, односно академски назив магистра или доктора наука, може захтевати нострификацију сведочанства.

Лица која нису југословенски држављани могу захтевати нострификацију сведочанства стеченог у иностранству ако имају правни интерес да им се то призна у Југославији.

Члан 3.

Нострификацијом се врши изједначавање сведочанства иностране школе о завршеном школовању са сведочанством одговарајуће школе на територији Републике, ван територија аутономних покрајина, укључујући ту и признавање стеченог стручног назива специјалисте, академског назива магистра, степена доктора наука, као и других права која такво сведочанство даје.

Члан 4.

Под еквиваленцијом сведочанства, у смислу овог закона, подразумева се изједначавање сведочанства стеченог у иностраној школи о завршеном поједином разреду – години, одслушаној настави на појединим семестрима, положеном испиту и слично, са одговарајућим сведочанством односно другом исправом школе на територији Републике, ван територија аутономних покрајина.

Члан 5.

Захтев за утврђивање еквиваленције сведочанства стеченог у иностраној школи, може у смислу претходног члана поднети југословенски и страни држављанин, који жели да настави школовање или да стекне докторат наука.

Члан 6.

У поступку нострификације односно еквиваленције сведочанства стеченог у иностраној школи узима се у обзир систем школовања земље у којој је стечено сведочанство, наставни план и програм школе која је издала сведочанство, трајање школовања, права која даје сведочанство у земљи у којој је стечено, као и друге околности од значаја за нострификацију односно еквиваленцију.

Члан 7.

Ако се у поступку нострификације односно еквиваленције утврди да наставни план и програм иностране школе знатно одступа од наставног плана и програма одговарајуће односно сродне домаће школе, нострифи-

кација односно еквиваленција сведочанства такве школе може се условити провером знања лица које има инострано сведочанство, полагањем испита, изработом одређених радова или на други начин који одреди комисија односно орган који води поступак за нострификацију односно еквиваленцију.

Сведочанство о стручном називу специјалист, академском називу магистра и докторату наука може се нострификовати, ако се утврди да такав назив, односно научни степен одговара називу односно научном степену стеченом у одговарајући високошколској установи на територији Републике ван територија аутономних покрајина.

Члан 8.

Орган који врши нострификацију односно еквиваленцију сведочанства на основу претходног члана дужан је да подносиоцу захтева одреди начин и рокове полагања испита. Испити се морају положити најкасније до закључења оцена из разреда у који је ученик условно уписан.

Орган из претходног става може ослободити југословенског држављанина испуњења обавеза из члана 7. овог закона ако је у иностранству пратио посебну допунску наставу у школама односно местима где је она организована на основу одобрених наставних планова и програма од стране надлежних југословенских органа за предмете који нису обухваћени страним сведочанством.

Члан 9.

Нострификацију односно еквиваленцију врше и то:

1. сведочанства иностране основне односно средње школе – републички орган управе надлежан за послове образовања путем посебне комисије коју образује и њене чланове именује старешина органа (даље: Комисија),

2. сведочанства иностране више и високе школе односно научне установе – одговарајуће или сродне високошколске установе односно универзитет, уколико му то повере одређене високошколске односно научне установе.

Високошколске односно научне установе могу вршити нострификацију сведочанства само за стручне и академске називе односно научне степене који се могу стицати у тим високошколским односно научним установама.

Орган из става 1. тачка 1. овог члана може вршити нострификацију односно еквиваленцију сведочанства о завршеном облику стручног оспособљавања за одређене послове или занимања у иностранству ако је такав облик стручног оспособљавања опште признат у иностраној земљи у којој је стечено такво сведочанство.

Члан 10.

Ако се у поступку нострификације односно еквиваленције утврди да на територији Републике ван територија аутономних покрајина нема одговарајуће односно сродне високошколске установе која би могла да изврши нострификацију односно еквиваленцију страног сведочанства, а таква високошколска установа постоји на територији друге републике односно аутономне покрајине, орган који води поступак за нострификацију односно еквиваленцију упутиће подносиоца захтева на високошколску установу којој се може обратити за нострификацију односно еквиваленцију сведочанства.

Републички орган управе надлежан за послове образовања може образовати посебну комисију из реда одговарајућих стручњака за нострификацију односно еквиваленцију сведочанства ако на територији Социјалистичке Федеративне Републике Југославије не постоји одговарајућа или сродна високошколска установа.

На основу мишљења комисије из претходног става републички орган управе надлежан за послове образовања доноси решење о нострификацији односно еквиваленцији сведочанства стеченог у иностранству.

Члан 11.

Комисија из члана 9. став 1. тачка 1. овог закона састоји се од пет чланова, од којих се председник и два члана Комисије именују као стални чланови, а два члана се повремено одређују с обзиром на врсту иностране школе.

Републички орган управе надлежан за послове образовања утврђује списак повремених чланова из претходног става и то из реда наставника основне или средње школе, односно стручњака који испуњавају услове за наставнике одговарајуће или сродне школе по прописима о основном и средњем образовању и васпитању.

Председник и стални чланови Комисије именују се из реда лица која испуњавају услове за наставнике средње школе по одредбама Закона о средњем образовању и прописима донетим на основу њега, а повремени чланови се позивају са списка из става 2. овог члана.

Члан 12.

Комисија ради у седницама а одлуке доноси већином гласова свих чланова.

Комисија из претходног става доноси пословник о свом раду на који даје сагласност републички орган управе надлежан за послове образовања.

Члан 13.

Комисија може у току поступка за нострификацију односно еквиваленцију сведочанства стеченог у иностранству, затражити мишљење основне или одговарајуће сродне средње школе, односно школе у којој подносилац захтева за нострификацију односно еквиваленцију жели да настави школовање.

Члан 14.

Уз захтев за нострификацију односно еквиваленцију прилажу се оригинал односно дупликат односно други даљи примерак сведочанства основне или средње школе у два примерка овереног превода, а за више школе и факултете три примерка, диплома у оригиналу или дупликат односно други даљи примерак сведочанства, који, у складу са законима земље у којој је сведочанство стечено, у свему замењује оригинално сведочанство. Орган који врши нострификацију односно еквиваленцију сведочанства може тражити и друге доказе у оригиналу и овереном преводу из којих се могу видети услови и ток школовања у односној школи.

Члан 15.

Лице које је поднело захтев за нострификацију односно еквиваленцију сведочанства иностране школе може се условно уписати у поједине разреде основне односно средње школе, уколико поступак по захтеву за нострификацију односно еквиваленцију није окончан до истека рока за упис ученика у школу.

Упис ученика из претходног става у поједине разреде основне односно средње школе врши се на основу мишљења Комисије.

Ученик чије сведочанство на основу извршене нострификације односно еквиваленције даје прво на упис у нижи разред школе од разреда у који је условно уписан, преводи се у тај нижи разред и сматра се да условни упис није ни извршен.

Орган одређен општим актом високошколске установе по претходно прибављеном мишљењу Комисије код које се води поступак за нострификацију сведочанства о завршеној средњој школи у иностранству, одлучује о условном упису студената, по чијем се захтеву води поступак за нострификацију.

Члан 16.

Садржина решења којим се сведочанство нострификује односно врши еквиваленција исписује се на полеђини оригиналног сведочанства и

његових оверених превода (клаузула о нострификацији односно еквиваленцији сведочанства).

Оригинал сведочанства и један примерак његовог овереног превода предаје се лицу које захтева нострификацију односно еквиваленцију. Други примерак превода задржава установа односно орган који врши нострификацију односно еквиваленцију. Трећи примерак високошколске установе достављају републичком органу надлежном за послове образовања ради општег увида.

Републички орган управе надлежан за послове образовања обавештава органе управе надлежне за послове образовања других република односно аутономних покрајина о негативним решењима високошколских установа за нострификацију односно еквиваленцију.

Члан 17.

Нострификација односно еквиваленција сведочанства извршена на територији других република и аутономних покрајина, у складу са одредбама њихових прописа, има исту вредност и на територији Републике ван територија аутономних покрајина.

Члан 18.

Републички орган управе надлежан за послове образовања прописује начин чувања документације и вођења евиденције сведочанства за која је извршена нострификација односно еквиваленција.

Члан 19.

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи одредба члана 1. тачка 2. Закона о примени одредаба савезних закона у областима образовања, културе и информација за које је у члану 16. Уставног закона за спровођење уставних амандмана XX до XLI одређено да престају да важе најдоцније 31. децембра 1971. године ("Службени гласник СРС" бр. 51/71) и Закон о нострификацији школских сведочанстава стечених у иностранству ("Службени гласник СРС" бр. 47/70).

Члан 20.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у "Службеном гласнику Социјалистичке Републике Србије".

[Службени гласник СР Србије, 29 (1973), 50, стр. 1500-1502]